Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0912

Επιστολή του Ιωάννη Καρατζά προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη για την εξαπάτησή του από τον Σπηλιάδη Μεστανόπουλο

3 Ιουνίου 1827

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννη Καρατζᾶ πρὸς τὸν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, μὲ τὴν ὁποία τὸν ἐνημερώνει γιὰ μιὰ περίπτωση ἀπάτης, ἀπὸ κάποιον Σπηλιάδη Μεστανόπουλο. Ὁ ἀναφερόμενος ὑποστήριζε ὅτι ἦταν ἀνιψιὸς τοῦ Γεώργιου Καραϊσκάκη καὶ μὲ συστατικὲς ἐπιστολές (πλαστὲς ἢ γνήσιες) ἐπισκέφθηκε τὸν Ἰωάννη Καποδίστρια στὴ Γενεύη καὶ πρὸ δύο μηνῶν μετέβη στὴν Πίζα, ὅπου γνωρίστηκε μὲ τὸν Ἰωάννη Καρατζᾶ. Ὁ τελευταῖος ἀπέστειλε μὲ τὸν Σπηλ. Μεστανόπουλο στὸν Θεόδ. Κολοκοτρώνη καὶ στὸν Γεώργ. Καραϊσκάκη ἐπιστολὲς ἀλλὰ καὶ μεγάλης ἀξίας δῶρα: «δύω πολυτίμους χρυσὰς διαμαντένιες ταμβακέρες» γιὰ τοὺς δύο στρατηγούς, ἕνα ρολόι γιὰ τὴν κόρη τοῦ Νικόλαου Στορνάρη, μὲ τὴν ὁποία ὁ Μεστανόπουλοςἔλεγε πὼς ἦταν ἀραβωνιασμένος (ἀνακριβὴς πληροφορία, ἀλλὰ πιθανότατα ἀναφερόταν στὴ δευτερότοκη κόρη τοῦ Στορνάρη, τὴν Εἰρήνη· γιὰ τὰ προξενιά της βλ. Βάλλια Ράπτη, «Οἰκογενειακὲς συμμαχίες καὶ ἐπιγαμίες», σ. 341-356), καὶ ἕνα ποσὸ ὕψους 150 φλωριῶν, ὅπως ἐπίσης καὶ δύο «μαλαματένιες» ταμπακέρες, ἀπὸ τὸν Ἰω. Καποδίστρια. Στὴ συνέχεια, πληροφορήθηκε πὼς ἐπρόκειτο γιὰ «λαοπλάνο» ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο, τὸ πραγματικὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ἦταν Σπύρος Σαμαριώτης καὶ εἶχε ἐπιστρέψει στὸ νησί του. Ὁ ἐπιστολογράφος θέλει νὰ μάθει ἂν ἔφτασαν τὰ δῶρα ποὺ ἀπέστειλε –στὴν περίπτωση δὲ αὐτὴ ζητᾶ νὰ καεῖ ἡ παρούσα–, ἀλλιῶς πρέπει νὰ ἀναζητηθεῖ ὁ ἀπατεώνας καὶ νὰ ὑποχρεωθεῖ νὰ ἐπιστρέψει ὅσα κατακράτησε. Μὲ τὴν παρούσα ἀποστέλλεται καὶ ἀντίγραφο τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μαρτίου, ποὺ εἶχε δοθεῖ στὸν «Μεστανόπουλο» (βλ. σχετ.). Στὶς ἀπάτες τοῦ Σπηλιάδη Μεστανόπουλου (μὲ πραγματικὸ ὄνομα Σπύρος Σαμαριώτης ἢ Μεταξᾶς) ἀναφέρεται διεξοδικὰ ὁ Νικόλαος Σπηλιάδης, περιγράφοντας συναντήσεις του Μεστανόπουλου μὲ τὸν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, τὸν μητροπολίτη Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό, τὸν Ἰωάννη Καρατζᾶ, τὸν Βιάρο Καποδίστρια καὶ ἄλλους. Ὁ Σπ. Μεστανόπουλος φαίνεται πὼς τελικὰ συνελήφθη στὴ Ζάκυνθο καὶ καταδικάστηκε σὲ πενταετὴ φυλάκιση (βλ. Νικ. Σπηλιάδης, Ἀπομνημονεύματα, τ. 2, σ. 602-612).

Προηγούμενες Εκδόσεις: Αδημοσίευτο

Ἔνδοξε ἀρχιστράτηγε κύριε Θεόδωρε Κολοκοτρόνη ἀδελφὲ

Ἕνας νέος, λεγόμενος ἀνεψιὸς τοῦ ἐσχάτως ἐνδόξως ἀποθανόντος ἀειμνήστου Καραϊσκάκη, γνωριζόμενος ὑπ' ὄνομα Σπηλιάδης Μεστανόπουλος, ὑπῆγε πρό τινῶν μηνῶν εἰς Γενέβραν μὲ γράμματα συστατικά, εἴτε πλαστὰ εἴτε ἀληθινὰ (περὶ τούτου ἀκόμη δὲν εἴμεθα καλῶς πληροφορημένοι) τινῶν τῶν αὐτοῦ ἀρχιστρατήγων καὶ μάλιστα τῆς εὐγενείας σου, τοῦ ἀρχιναυάρχου Μιαούλη καὶ τοῦ μακαρίτου Καραϊσκάκη, πρὸς τὸν ἐνάρετον φιλογενῆ κύριον Κόμη Καποδίστρια, ὅστις τὸν ὑπεδέχθη φιλοφρονέστατα, τὸν ἐτίμησε καὶ τὸν περιποιήθη πολυειδέστατα ὡς συστημένον ἀπὸ τοιαῦτα ἀξιότιμα ὑποκείμενα. Ὁ ἴδιος νέος αὐτὸς πρὸ δύω ἡμισυ ἤδη μηνῶν ἦλθε καὶ ἐδὼ εἰς Πείσαν τῆς Τοσκάνης, καὶ ὡς ἀνεψιὸν τοῦ Καραϊσκάκη καὶ ὡς συστημένον καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἀπὸ τὸν κύριον κόμητα Καποδίστριαν, τὸν ἐδέχθην κ' ἐγὼ φιλικώτατα, τὸν ἐφιλοφρόνησα θερμότατα καὶ κατὰ τὴν ἦν πρὸ πολλοῦ εἶχον ἐπιθυμίαν, ἅμα τὸν ἐστοχάσθην ἁρμοδιώτατον καὶ ἀσφαλέστατον μέσον νὰ γράψω ἰδίως γράμματα πρὸς τὴν εὐγένειάν σου, καὶ πρὸς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Καραϊσκάκην καὶ νὰ ἐνδείξω ἐλάχιστον μέρος τοῦ ὅσον σέβομαι καὶ τιμῶ τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἀξίως ἀγωνιζομένους. Ὅθεν δι' αὐτοῦ τοῦ νέου ἔστειλα δῶρον δύω πολυτίμους χρυσᾶς διαμαντένιες ταμβακέρες, μίαν εἰς τὴν εὐγενείαν σου καὶ μίαν εἰς τὸν εἰρημένον Ἕλληνα Καραϊσκάκην. Τὸν ἔδωκα προσέτι ἑκατὸν πενῆντα φλωρία βασιλικά, καὶ ἓν ὡρολόγιον χρυσοῦν μὲ ἀλυσίδα χρυσῆν. Τὰ μὲν φλωρία διὰ τὸν ἑαυτόν του, τὸ δὲ ὡρολόγιον διὰ τὴν θυγατέρα τοῦ μακαρίτου Στουρνάρη, μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς εἶπεν ὅτι ἦτον ἀρραβωνισμένος. Ἀλλὰ διὰ ἀποτυχίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ ἰδιαιτέραν θλῖψιν μας, μόλις ἀνεχώρησε

ἐντεῦθεν ὁ νέος αὐτὸς καὶ μανθάνομεν ἀπὸ τοὺς ἐν Λιβόρνῳ διατρίβοντες γνωρίμους του Ζακυνθίους, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε ἀνιψιὸς τοῦ Καραϊσκάκη καὶ οὔτε Σπηλιάδης Μεστανόπουλος ἀλλ᾽ εἶναι ἕνας λαοπλάνος Ζακύνθιος, ὀνομάζεται καθαυτὸ Σπύρος Σαμαριώτης, καὶ νέος διαγωγῆς ἀτίμου. Ἔκτοτε ἐμβήκαμεν εἰς πολλὰς ὑποψίας, καὶ ἄλλην περαιτέρω περὶ τοῦ νέου αὐτοῦ εἴδησιν δὲν ἔχομεν μέχρι τοῦδε, πλὴν κατὰ τύχην παρ᾽ ἄλλων ἐβεβαιώθημεν ὅτι κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ εἶχεν εὐοδοθῆ ἀπὸ Ἀνκώνας εἰς Ζάκυνθον. Ὅθεν ἔφθασα σήμερον νὰ σᾶς εἰδοποιήσω +...+μως τὰ διατρέξαντα, καὶ ἂν αὐτὸς ὁ νέος ἦλθεν αὐτοῦ καὶ ἔφερε τὰ ῥηθέντα δῶρα και +...+ παραγγελίας, τὰς ὁποίας ὡς ἀνεψιὸς τοῦ Καραϊσκάκη καὶ συστημένος αὐτόθεν ἔλαβεν καὶ ἐπεφορτίσθη, σᾶς παρακαλῶ ἀδελφὲ νὰ καύσετε ἀμέσως τὸ παρόν μου χωρὶς νὰ μάθῃ τοῦτο οὔτε ὁ νέος οὔτε ἄλλος. +...+ αὐτὸν δὲ νὰ τιμήσετε ὡς τοῦ γέρου καὶ φίλου μου ὁμογενῆ. Ἀλλέως ἅμα λαβὼν τὸ γράμμα μου τοῦτο νὰ διορίσετε εἰς Ζάκυνθον καὶ εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος +...+φεροντες καθ᾽ ὃν γνωρίζετε τρόπον νὰ εὕρω τὸν ἀπα τεώνα νέον αὐτόν, καὶ νὰ τὸν ὑποχρεώσετε νὰ παραδώσῃ τὶς διαληφθείσες δύω διαμαντένιες ταμβακιέρες, ἐξ ὧν ἡ μία εἶναι τῆς εὐγενείας σας. Τὴν δὲ διὰ τὸν μακαρίτην Καραϊσκάκην θέλετε τὴν δίδει ἡ εὐγενεία σας, ἀπὸ μέρους μου εἰς ὅποιον ἠθέλετε ἐγκρίνει ἄξιον καὶ τίμιον πατριώτην. Πρὸς τούτοις νὰ ληφθῶσιν παρ᾽ αὐτοῦ καὶ τὰ ἑκατόν πενῆντα βασιλικὰ φλωρία, καὶ τὸ ὡρολόγιον, τὰ ὁποῖα θέλετε τὰ ἐξοδεύσει ἡ εὐγενεία σας εἰς κοινὴν χρείαν τοῦ Γένους.

Ἰδοὺ σᾶς ἐμπερικλείω καὶ τὸ ἴσον τοῦ τότε διὰ τοῦ νέου αὐτοῦ σταλέντος πρὸς τὴν εὐγενείαν σας γράμματός μου.

Φίλτατε καὶ σεβαστὲ Κολοκοτρώνη, σὲ ἀγαπῶ ἀπὸ καρδίας, διότι ἠγάπησες καὶ ἀγαπᾶς τὴν σωτηρίαν καὶ δόξαν τῶν Ἑλλήνων. Σὲ τιμῶ μὲ πολὺ σέβας, διότι μὲ τοὺς γενναίους ἀγῶνες σου τιμᾶς ὡς ἱερὰν τὴν ὑπόθεσιν τῆς Πατρίδος. Καὶ ἐλπίζω εἰς τὴν φρόνησιν καὶ πατριωτισμόν σου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπαξίως συναγωνιζομένων ἀδελφῶν, ὥστε μερικὰς συμβάσας ἀποτυχίες καὶ ζημίες νὰ μὴ φέρωσι κακὰ ἐπακόλουθα, μήτ᾽ αὐτὸς ὁ θάνατος τοῦ γενναίου Καραϊσκάκη, τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην χρεωστεῖ κάθε ἀληθὴς πατριώτης νὰ ἔχῃ ἀνεξάλειπτον εἰς τὴν καρδίαν του. Ἀλλὰ καὶ θλίβωμαι μεγάλως καὶ θέλω βλαφθῆ καιρίως ἂν κατὰ δυστυχίαν πληροφορηθῶ ὅτι ὁ νέος περὶ οὗ ὁ λόγος εὑρέθη ψεύτης καὶ ἀπατεών, διότι εἰς κρίσιμον καιρὸν ἔλαβε νὰ σᾶς φέρῃ οὐσιώδεις καὶ πολλὰ ἀναγκαίας εἰδοποιήσεις.

Περιμένω ἀνυπομόνως γράμμα σας νὰ μάθω τὰ περὶ τῆς ἐφετῆς μοι ὑγείας σας, τὰ περὶ τοῦ νέου καὶ τὰ περὶ τῆς φιλτάτης πλὴν δυστυχοῦς πατρίδος μας.

Ἐν Πείσῃ τῇ 3/15 Ἰουνίου 1827
ὁ κατὰ πάντα ἑτοιμότατος
ἀδελφός σας
Ἰωάννης Καρατζάς

Σᾶς εἰδοποιῶ πρὸς τοῖς ἀνωτέρω καὶ τοῦτο ὅτι ὁ διαληφθεὶς οὗτος ἐπέφερε καὶ ἄλλας δύο ταμβακέρες μαλαγματένιες, περὶ ὧν μᾶς εἶπεν ἐδὼ ὅτι εἶναι δῶρον τοῦ κόμητος Καποδίστρια, ἡ μὲν διὰ τὴν εὐγένειαν σας, ἡ δὲ διὰ τὸν θεῖον του Καραϊσκάκην.

Παρακαλῶ ἀδελφέ τὰ πρὸς ἐμὲ ἀποκριτικὰ γράμματά σας νὰ τὰ διευθύνετε διὰ τὸ ἀσφαλέστερον πρὸς τὸν ἐν Λιβόρνῳ κύριον Παναγιώτην Πάλην στέλλον αὐτὰ διὰ Ζακύνθου, διὰ τοῦ ἰδίου μέσου περὶ οὗ θέλετε λάβῃ τὸ παρόν μας. [σὲ ἄλλο φύλλο, ἀπὸ ἄλλο χέρι:]
ἀρ. 375
Ἰω. Καρατζιᾶς
Πείσα 3 Ἰουνίου ἐγράφη
Κυρίζοβα 28 Ἰουλίου ἐλήφθη
ἀπόκρισις 12 7βριος

Αριθμός Τεκμηρίου
0912

Τίτλος
Επιστολή του Ιωάννη Καρατζά προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη για την εξαπάτησή του από τον Σπηλιάδη Μεστανόπουλο

Ημερομηνία Σύνταξης
3 Ιουνίου 1827

Τόπος Σύνταξης
Πίζα

Συντάκτης
Καρατζάς Ιωάννης

Αποδέκτης
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
205mm × 250mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0912

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).





